

HÜSEYİN SUNGUR

sis



“Öyle yollar vardır ki,
sonu görünse de varılamaz..”

SİS

Hüseyin Sungur

Roman

2026-05

E-Kitap

SİS

Ya Da MAHMUT ŞAMİ EFENDİ'nin, yazılmamış, Hatırat-ı kebirî

Söz başı

1.Kısım

BU ANLATIMA, NEDEN SİS ADINI VERDİM... BAZAN, BİR ANDA, HESAPSIZ BİR ŞEKİLDE, BİR YAZIYLA, FİLMLE, ROMANLA KARŞILAŞIRSINIZ. SANKİ DUYUDURUMUNUZ, GEÇİCİ FELCE UĞRAR, BAKAKALIR YA DA ÖYLECE KALAKALIRSINIZ.

MIGUEL DE UNAMUNO DA BANA, İLKİN ROMANIYLA DEĞİL, DÜŞÜNCE DÜNYASINA ARMAĞAN ETTİĞİ, ADETA BİR SAVSÖZ KIVAMINDAKİ CÜMLESİYLE GÖRÜNDÜ, ETE KEMİĞE BÜRÜNDÜ.

NE DİYORDU UNAMUNO!

BİR ARKADAŞININ ÖLÜMÜ ÜZERİNE, BİR KAÇ GÜN ÖNCE BİRLİKTEYDİK, ŞAKALAŞIYORDUK. ŞİMDİ, BU DİKDÖRTGEN ÇUKURUN İÇİNE BIRAKIP, ÜZERİNE TOPRAK ÖRTÜYORUZ. PEKİ, BİR KAÇ GÜN ÖNCE BENİMLE ŞAKALAŞAN O “ ADAM” NEREYE GİTTİ “”DER”” ... ŞİMDİ ÖNCE, UNAMUNO KİM, ONA BİR BAKALIM:

Miguel de Unamuno (29 Eylül 1864, Bilbao - 31 Aralık 1936, Salamanca), İspanyol Bask düşünür, yazar.

Madrid Complutense Üniversitesi'nde felsefe ve edebiyat üzerine eğitim almış ve Bilbao'da felsefe öğretmenliği yapmıştır. 1891 yılında Salamanca Üniversitesi'nde Eski Yunan Dili Kürsüsü'nde profesör olmuş, aynı üniversitede üç kez rektörlük görevine getirilmiştir. Ayrıca 1931-1933 yılları arasında Temsilciler Meclisine Salamanca'dan vekil seçilmiştir.

98 Kuşığı'nın temsilcileri arasında sayılan Unamuno, 20. yüzyıl İspanyasını düşünmüş ve yazmıştır. Dogmatik düşünceye, özellikle faşizme karşı savaşmış ve bu uğurda 1924 yılında Miguel Primo de Rivera diktatörlüğüne karşı çıktığından Kanarya Adaları'na sürgüne gönderilmiştir.[1][2] 1930 yılında tekrar Salamanca Üniversitesi'ndeki görevine dönmüştür. İspanya İç Savaşı sırasında Franco'yu desteklese de, Falanj iktidarının iç yüzünü görüp kamuoyu önünde eleştirmiştir. Salamanca Üniversitedeki bir toplantı sırasında rejimin önemli komutanlarından José Millán-Astray'a açıkça karşı gelmiş, sonrasında ev hapsine mahkûm edilmiştir. Tutuklu halde, 31 Aralık 1936 tarihinde ölmüştür.[3] Roman, öykü, şiir, deneme ve oyun türünde eserler vermiştir.

SİS ROMANINA GİRİP, BİR KAÇ SAYFA OKUDUĞUMDA,
ROMANIN İÇERİĞİNDEN ZİYADE, “SİS” SÖZCÜĞÜ, BENİ
ETKİLEMİŞ, DÜŞ GÜCÜMÜ KIRBAÇLAMIŞTI.
ÇOCUKLUĞUMDAN BERİ, DİNLEDİĞİM, “”(BESİME
NENEMDEN KAÇKAÇ HİKAYELERİ,ANKARA’NIN TAŞINA BAK
TÜRKÜSÜ, ANNEANNEM ZEKİYE HANIMDAN, DEDESİ,
MUHTEMELEN SUFİ MAHMUT ŞAMİ’NİN KİTAPLIĞI- İBADET
ŞEKLİ,SON DERECE AZ YEMEK YEMESİ,KÜÇÜK KAYINI DELİ
MUSTAFA’NIN, YEMEN BOZGUNUNDAN DÖNÜŞÜ ...)) HER
NASILSA BELLEĞİMDE KALAKALMIŞ, ZAMAN ZAMAN
İSTEM DIŞI OLARAK,ÖN BEYİN EKRAMIMA ,(FRONTAL LOB),
DÜŞÜVEREN GÖRSEL-İŞİTSEL ANILARI.

BUNLARIN, BELLEK SANDIĞIMDA KALMAMASI
GEREKLİDİR. OTURUP, DÜZGÜN BİR ŞEKİLDE YAZIP, HEM
GELECEK KUŞAKLARA, HEM DE (OLURSA ŞAYET),
TOPLUMSAL HAFIZAYA KAZANDIRILMASI GEREKİR.

YAŞADIKLARIMIZA BAKTIĞIMDA, (BENCE), GERÇEKTEN DE
BİR “” SİS”İN ARDINDAN YAHUT İÇİNDEN, DIŞARIYA
BAKTIĞIMIZI DÜŞÜNÜYORUM. BU YÜZDEN DE,

UZUN ZAMANDIR İÇİM SIKILIYORDU. BİR ANLAMSIZLIĞIN,
ANLAM YİTİMİNİN SİSİNİN İÇİNDE Mİ KAYBOLUYORDUM.

O AN, HİÇ BİR FİKRİM YOKTU. OTURDUĞUM SANDALYE,
YEMEK YEDİĞİM MASA, ELİMDEKİ DEFTER,KALEM.

PENCEREDEN, GÜNEŞİN EL ETEK ÇEKİLİR GİBİ IŞIKLARINI
FARKETTİM.İNCEDEN BİR TÛL, SANKİ GÖKYÜZÜNDE
SERİLİYDİ.GÜNEŞ, KAYIPLARA MI KARIŞIYORDU.

GÜNEYE BAKAN, ÇİÇEK DOLU BALKONUMUZA
ÇIKTIM.HAVA SERİNLEMİŞ, SAKSILARDA BİRİKMİŞ TOPRAK
RAYİHASI, AĞIR AĞIR ÇİÇEKLERİNİN KÖKLERİNDEN
SİLKİNİP, SOLUDUĞUMUZ HAVAYA KARIŞIYORDU.

TRABZANA YAKLAŞTIM. KOLUMU UZATIP, AVCUMU
GÖKYÜZÜNE ÇEVİRDİM.TEK TÛK YAĞMUR DAMLASI İNDİ
AVUCUMA. PARMAKLARIMI KAVUŞTURUP, YAĞMUR
SUYUNU, BİBERİYE SAKSISINA BOŞALTTIM. TEKRARDAN,
BU KEZ DE, DİRSEKLERİMİ TRABZANA DAYADIM.

2.Kısım

ARKAMI DÖNDÜM, KIYIDAKİ DÜNYAYA...BİR SİGARA YAKSAM MI DİYE DÜŞÜNDÜM.UNUTMUŞUM YAHU, KEPAZELİĞE BAK. NE KADAR OLMUŞ KI, CIGARAYI BIRAKALI...

NE GÜNDÜ AMA. ŞİMDİ DÖKÜLÜYOR ANILAR DESTESİ , GÖZÜMÜN ARKASINDAKİ PERDEDEN, BANA HIŞT HIŞT ÇEKİYOR.

HIŞT HIŞT, GEL GİDELİM ANILARA DİYOR, BEN DE REDDETMİYORUM...

a.

HİKAYEMİZ, AKDENİZ KIYILARININ, ASYA'NIN BATIYA DOĞRU YASLANIP, İRİCE, HEM DE BAYAĞI İRİCE BİR YARIMADA YAPTIĞI HEYBETLİCE BİR KARA PARÇASININ, GÜNEYE DOĞRU KAVİSLENDİĞİ BİR BÖLGEDE, 20. ASRIN BAŞLARINA GÖRE, KIRK ELLİ SENE ÖNCE KURULMUŞ BİR ŞEHRİN AKIL ALMAZ, GİZLİ SAKLI MUHAFAZA EDİLMİŞ HİKÂYELERİNDEN BİRİSİNİN AYDINLIĞA ÇIKARTILMASI VESİLESİYLE BAŞLAMAKTADIR.

BU ŞEHİR, DENİZE BAKARDI/KIYORDU. YAŞAYANLARIN ÇOĞU, BUNDAN HABERSİZ, BELKİDE İLGİSİZLERDİ. TUZLU SUYA, O SUDAN GELEN İYOT VE YOSUN KOKUSUNA BU KADAR BİGANE.

AÇIĞA, BÜYÜK VE UZUN BACALARINDAN, SÜREKLİ DUMAN TÜTEN ŞİLEPLER GELİR, ŞEHRİN, DENİZİN İÇİNE DOĞRU, KOCAMAN KAZIKLARLA ÇAKILI, UPUZUN İSKELESİNE YANAŞAN, SÜREKLİ SAĞI SOLU GICIRDAYAN

MAVNALARA, HABİRE HAYVANİ İRİLİKTE PAMUK
ÇUVALLARI YÜKLENİR, MAVNALAR DA, SUDA AĞIR AĞIR,
KARARLI BİR ŞEKİLDE YÜZEN, ADI SANI BİLİNMEZ, DERYA
BALINALARI GİBİ, AÇIKTA BEKLEYEN BU ŞİLEPLERE
YANAŞIP, YÜKLERİNİ BOŞALTIRLARDI.

EŞRAFDAN MAHMUT ŞAMİ'NİN DÜKKANI, ÇARŞI İÇİNDE,
GİRİTLİZÂDE'NİN, İKİ KATLI HANININ, İÇÇARŞI
HİZASINDAYDI. İĞNE, İPLİK, YÜN, MEKİK, İNGLİZ BEZİ,
BURSA BÜRÜMCÜLÜ, BULDAN DOKUMASI, HALEP İŞİ
SATAR, ÖĞLE NAMAZINI EDA EDİP, ÇEKMECEDE BİRİKEN
KALLEYİ, BİTİŞİKTEKİ YAHUDİ SARRAF LEON'A VERİR,
LEON DA KALLEYİ ALTINA TERTİP EDİP, NOT DEFTERİNE
KAYIT DÜŞER, SABAHLEYİN DÜKKANLAR AÇILDIĞINDA,
GAYME OLARAK, MAHMUT ŞAMİ'YE İADE EDERDİ.

BU İŞ, HAYLİ ZAMANDIR BÖYLEYDİ.

O GÜN, ÖNCEDEN HESABI, KİTABI YAPILMIŞÇASINA,
MAHMUT ŞAMİ, ULUCAMİ İMAMI SALİH EFENDİ İLE SABAH
KAHVESİNİ HÖPÜRDETİRKEN, DÜKKÂNA TUHAF, TUHAF
OLDUĞU KADAR DA, YABANIL GÖRÜNÜŞLÜ BİR ADAM
GİRDİ.

ULUCAMİ AVLUSUNDA PIR PIR EDEN GÜVERCİNLERİN
KANAT SESLERİ, AĞLARINI SAHİLE SÜRÜKLEYEN, DİZ
ALTLARINA KADAR İNEN, DON ABA ARASI TUMANLARIYLA,
ÇOĞU LÂZKİYELİ BALIKÇILARIN, ARALARINDA, TÜRKÇE
ARAPÇA ŞAKALAŞMA SESLERİ, AĞIR AĞIR ÇARŞI İÇİNE
DOLUYORDU.

ADAM,DÜKKÂNDAN İÇERİ, YALNIZCA ÖNÜNE BAKARAK,
TOPRAK ZEMİN ÜZERİNDE ESKİMEYE YÜZ TUTMUŞ, AHŞAP
KAPLAMALARA GÖZÜNÜ DİKEREK GİRDİ.

BİR SÜRE BAŞINI KALDIRMADI.SAĞ KOLUNU, BOŞLUKTA TUTUNACAK BİR YER ARAR GİBİ UZATTI, BAŞINI KALDIRDI, GÖZLERİ YARI YARIYA KAPALIYDI.

ZAR ZOR ANLAŞILAN, ARAPÇA TÜRKÇE BİR AĞIZLA, ANCA ACIM DİYEBİLDİĞİNİ ANLADILAR.

İMAM SALİH, GENÇ YAŞININ ATIKLIĞI İLE FIRLADI, YABANILIN BOŞLUKTA GEZİNER ELİNİ TUTTU. GEL İHVANIM, GEL ŞÖYLE OTUR HASIR İSKEMLEYE DİYEREK, DÜKKÂNIN BİR KENARINA ÇEKTİ ADAMI.

b.

MAHMUT ŞAMİ ÖNCE BİR DURDU. İSKEMLEYE OTURAN, SIK NEFES ALAN, TUHAFDAN ÖTE GÖRÜNÜŞLÜ TANRI MİSAFİRİNE BİR BAKTI. ADAMIN GÖZLERİ, HÂLÂ YERDE, TAHTA KAPLAMALARA BAKIYORDU. İMAM SALİH, TEZGÂHIN ARKASINA GEÇTİ, TOPRAK TESTİDEN KALAYLI MARAŞ TASINA SU DOLDURDU. BUYUR İÇ İHVAN(GARDAŞ) DEDİ. ADAM, ÖNCE SU TASINA, SONRA DA İMAM SALİH'İN YÜZÜNE BAKTI. SU TASINI, AVUÇLARININ ARASINA SIĞDIRIP, AĞZINA GÖTÜRDÜ. ÖNCE DUDAKLARINI ISLATTI. SONRA DA GÖZLERİNİ YUMDU. GIRTLAĞINDAN İNEN YUDUMLARA DİKKAT KESİLDİ. SUYUN TADINI, ADETA DAMAĞINDA EZEREK YUDUMLAYIP, GÖZLERİ KAPALI BİTİRDİ.

KAPALI GÖZLERİNİ SIKILADI, DERİN BİR NEFES ALDI.

MAHMUT ŞAMİ, BU ALINAN NEFESİ YETERLİ GÖRDÜ VE SUAL ETMEYE ATILDI; BUYUR İHVANIM, KİMSİN NE EDERSİN, NERDEN GELİR, NEREYE GİDERSİN DEDİ.

TUHAFDAN DA ÖTE GÖRÜNÜŞLÜ ADAM, BAŞINI BİR KENARA ÇEVİREREK, DİLİYLE ISLAK DUDAKLARINI SİLİP,

BAŞINI AĞIR AĞIR KALDIRARAK, MAHMUT ŞAMÎ'YE BAKTI.
KIRIK DÖKÜK BİR TÜRKÇE İLE YENİDEN ACIM EFENDİ AÇIM
DİYE BİLDİ.

DÜKKÂN, BİRDEN HAVA DEĞİŞTİRİR GİBİ OLDU. BİLİNMEDİK
BİR DİYARDAN SÜRÜKLENEN YEL, SICAK, NEFESLERİ
KUŞATICI, SANKİ DEMİ DEVRANI TOPARLAMAK
İSTERCESİNE, DÜKKÂNDAN DOLAŞMAYA BAŞLADI.

İNSANSOYUNUN HABİRE BAŞTAN SAVMALARI,
SIRADANLIĞI, GELİŞİGÜZELLİĞİ, KARMAŞIK VE DERİN
MUHTEVALARIN, DAİMA CAN DÜŞMANI OLMUŞTUR.

BU MUHTEVALARA DÜŞMANLIKTIR Kİ, İNSANSOYUNUN
ELLERİNİN, DAİMA KAN İÇİNDE OLMASINA MÂNA TEŞKİL
EDİP, TAMİRİ MÜMKÜNATSIZ YOLLAR AÇMIŞTIR.

O GÜNE KADAR, NEDENDİR NASILDIR PEK BİLİNMEZ,
ŞEYTANİ BİR YANIMIZ OLAN, ÖZÜMÜZÜN KARANLIKLAR
ÖTESİNİN TERKİSİNDE, TEHLİKELİ DE OLSA, YARADILIŞIN
BU İBLİSVARİ PEÇESİNİ İNDİREBİLMİYİ, YARIM YAMALAK
DÜŞÜNEDURAN MAHMUT ŞAMÎ İÇİN, DÜKKANA ANİDEN
GİREN BU YABANIL, FARKINDA OLMAKSIZIN BİR TAKIM,
UFKÎ KAPILARIN AÇILMASI DEMEK OLABİLECEĞİ, HENÜZ
BİLENEMEZDİ.

HIRILTI HALİNDE ÇIKAN, ACIM SESİ, O AN, DÜKKÂNIN
İÇİNDEKİ HAVAYI, RAHATSIZLIK DUYAN BİR BİR ACIMA,
SAHİPLENME HİSSİYATINA TEBDİL ETTİ.

TOPARLANAN MAHMUT ŞAMÎ, SALİH HOCA, AL ŞU
GAYMEYİ, MERZUĞ'UN DÜKKÂNDAN AZ BİRAZ ÖTEBERİ AL
DA, GEL YÂHU DEDİ.

GAYMEYİ, BELİNDEKİ PEŞTEMALIN ARASINA SIKIŞTIRAN
SALİH HOCA, HIZLI ADIMLARLA, MERZUĞ'UN DÜKKÂNINA
YÜRÜDÜ.

BU ARADA, MAHMUT ŞAMİ, HASIR KÜRSÜDE OTURAN
YABANILA BİR ZAMAN DAHA, SESSİZCE BAKTI.

BU BİR TEVAFUK MUYDU!

YOKSA, MADDE ALEMİNİN MECBURİ BİR TESADÜFÜ MÜ.
BÖYLE AKLIN CIDARLARINI ZORLAYAN, YOKSUL BİR
BEDENDEN ZAHİREN SIZAN BİR UĞULTU MU, MİSLİ
GÖRÜLMEMİŞ BİR İDRAKİN, SESSİZ ÇİĞLİKLİ DAVETİ Mİ!

SANKİ SEMANIN MAVİLİKLERİNDEN Mİ, YOKSA ŞEHRİN
KIYISINDA DURDUĞU DERYANIN, UÇSUZ BUCAKSIZ TUZLU
KÖPÜKLERİNDEN Mİ VÜCÛD EDİP, ŞEHRİN ÇARŞISINDA
NEFES ALIP VEREN, SADE BİR DÜKKANDA, CANINA KANINA
KAVUŞUP, DİRİLMİŞ GİBİ.

ŞİMDİ DÜKKÂNIN BİR KENARINDA, ULU BİR AĞACIN
GÖLGESİNE SİĞİNİMİŞ, EMRİ HAKKI BEKLEYEN BİR ERKEK
KAPLAN GİBİ, ÖMRÜNE SADIK KURT GİBİ OTURAN, SİNİK
SÖNÜK AMA HALİNİ HİÇ BEĞENMEYEN BİR VARLIK.

ZİHNİ TAFSİLÂTI, RUHÎ MÜKTESEBATI GÜÇLÜ HER UFKÎ
SORGUYA MERAKLİ, NADİR BEŞER, GÜN OLUR, AN GELİR,
İÇİNDE GİZLENMİŞ İBLİSLE MUHAKKAK Kİ, SAVAŞA
TUTUŞUR. BU SAVAŞ, AZ BİLİNEN, GÖRÜLMESİ, İDRAKÎ PEK
ZOR, ÖTELERİN SAVAŞIDIR. ZALİMDİR, YAKICIDIR,
YIKICIDIR AMA AYNİ ZAMANDA ONARICI VE YÜCELTİCİDİR
DE.

BUNLARIN HİÇ BİRİSİ MAHMUT ŞAMİ'NİN AKLÎ
ÇABALARINDA YOK GİBİYSE DE, DERUNUNDA BİR YERDE,
AMANSIZ, HAFKANÎ BİR SIKINTININ, İÇİN İÇİN

YANGINLAŞIP, RUHUNU SARMAKTA OLDUĞU
MUHAKKAKTI.

MERZUĞ'UN DÜKKÂNINDAN KOŞAR ADIM GELEN SALİH
HOCA, ÇIKININDAKİ ÖTEBERİYİ, TEZGÂHIN ARKASINDAKİ
KÜÇÜK MASAYA, PEŞTEMALİYLE BİRLİKTE SERDİ.

KELLE PEYNİR, TAHİN HELVASI, MUT ZEYTUNU,
DEĞİRMİ(YUVARLAK) KARA BUĞDAY EKMEK VE BİR KAÇ
TANE DOMATESLE, TAAM EDECEKTİ YABANCI.

O KADAR DERİNDEN ACIM DEMİŞTİ Kİ YABANIL, DUYAN
İNSANIN NABZININ KÜTÜRDEMESİ, İŞTEN BİLE DEĞİLDİ.

SALİH HOCA, YABANIL KURU KURUYA YEMESİN DİYEREK,
BİR KOŞU GENÇ TAHSİN'İN ÇAY OCAĞINDAN İRİCE BİR
TOPRAK KUPADA, TÜRÜM TÜRÜM DEM KOKAN ÇAYI
GETİRİP, YABANCININ ÖNÜNE KOYDU.

BAŞI ÖNÜNE EĞİK, SAĞ AVUÇ İÇİ YANAĞINDA,
HAFSALASINDA SEYAHAT EDER GİBİ DURAN BU ADAM,
ÇAYIN DUMANINA BULANMIŞ RAYİHAYI FARKETTİ. BAŞINI
GERİYE DOĞRU ÇEKEREK, BURUN DELİKLERİNİ GENİŞÇE
AÇIP, DUYULABİLEN BİR SESLE, ÇAYIN RAYİHASINI İÇİNE
ÇEKTİ.

KIRIK DÖKÜK BİR TÜRKÇE İLE “ BİZİM ORALARINKİNE PEK
BENZEMİYOR “ DEMEK İSTEDİ. UZANDI, GÖZLERİ KAPALI,
ÇAY KUPASINI ALDI, EVVELA BURNUNA YAKLAŞTIRDI.
ÇAYIN BUĞUSUNU BİR KEZ KOKLADI. DİLİNİ AĞZININ
İÇİNDE DOLAŞTIRMAYA BAŞLADI, SANKİ BİR SÖZ, BİR
CÜMLE ARIYOR GİBİYDİ. MAHMUT ŞAMİ İLE SALİH HOCAYA
DÖNÜP, MARİFET O Kİ, GÖZLER KAPALİYKEN GÖREBİLMELİ
İNSAN DEMEYE DAVRANDI. VE O AN DEDİĞİ, HER NASILSA,
BU KERRE, BAYAĞI İYİ ANLAŞILDI.

MAHMUT ŐAMI, SALİH HOCA, O ARALIKDA DÜKKANA
GELEN BİR İKİ MÜŐTERİYİ, SESSİZCE SAVDILAR.

AKILLARI, GÖKTEN BİR MASAL ELMASI GİBİ, BAMBAŐKA
BİR ALEMİN İÇİNDEN ÇIKIP GELMİŐŐESİNE, DÜKKANDA
BELİREN YABANILDAYDI.

SALİH HOCA, SÖYLE HELE... BU GARİP YABANİ, MİTİLİ
BURAYA MI ATTI, NE DERSİN.

ACIM,ACIM DEDİŐİNE GÖRE, CEBİNDE ALLAH BİLİR,
METELİŐİ DE YOKTUR.

GALİBA ÖYLE, MAHMUT EFENDİ.

EEE,NA'PACAĞIZ PEKİ SALİH HOCA!

İKİNDİYDİ, AKŐAMDI DERKEN, NERDE GECELEYECEK BU
GARİP!

BİLMEM, KİME DANIŐSAK Kİ...

DÜNYA DÖNÜYOR, GÜN IŐIŐI, AŐIR AŐIR HÜKMÜNÜ
YİTİRİYORDU. SALİH HOCA DAVRANDI, YABANCIYA
SESLENDİ; EFENDİ, EFENDİ, BİRAZDAN İKİNDİ OKUNACAK.
BEN, KARŐIDAKİ CAMİNİN İMAMIYIM DİYEREK, EL KOL
HAREKETLERİ İLE NAMAZI TARİFLEMESİNE ÇALIŐIP,
DÜKKÂNDAN AYRILACAĐINI SÖYLEMEYE ÇALIŐTI.

HAAA DEDİ ANCA YABANCI.

KALKTI, DÜKKÂNIN ÖNÜNE YÜRÜDÜ. O GÜN, ŞEHRİN
SEMASI, PÜRÜZSÜZ, LEKESİZ MAVİ BİR ÖRTÜ GİBİYDİ.

YABANCI, BAŞINI KALDIRDI, BİR ZAMAN SEMAYA DÖNDÜ,
SAĞ ELİNİ GÖZLERİNE SİPER ETTİ. BAKIŐLARI, SANKİ
SEMAYA KİLİTLENMİŐ GİBİYDİ.

DÖNDÜ, DÜKKANIN İÇİNE DOĞRU, BİR KAÇ ADIM ATTI.
SALİH HOCA'YA, HAYDİ CAMİYA DEDİ.

YABANCI, GECEYİ, CAMİNİN MÜŞTEMİLAT ODASINDAKİ
MİNDERLERİN ÜZERİNDE GEÇİRDİ.

MAHMUT ŞAMİ, UZUN UZUN DÜŞÜNDÜ.

MAHMUT ŞAMİ, O GECE, SABAHA KADAR YATAĞINDA, BİR O
YANA, BİR BU YANA DÖNÜP DURDU VE MÜTEMADİYYEN
DÜŞÜNDÜ.

BAHÇESİNDEKİ EN YAŞLI AĞAÇ OLAN PALMİYEYE, HER
GÜN, SABAHA KARŞI, HEMEN HEMEN AYNI VAKİTTE GELEN
KARGA, O GÜN DE AYNI VAKİTDE GELMİŞ, AMA BU KERRE,
ACI ÇEKER GİBİ, DURMADAN CIYAKLIYORDU.

YA ALLAH DEYİP, O GÜNLERDE HUYSUZLUĞU İYİTTEN
ARTAN KARISI FATMA'YI UYANDIRMAMAYA GAYRET EDİP,
YEMENİ TERLİKLERİNİ GİYDİ. ODADAN, ADETA SÜZÜLEREK
ÇIKTI. KAPIYI, ÇIT ÇIKARMADAN KAPADI.EŞİKTE, AZ BİRAZ
DURDU, KAFASININ İÇİ ZATEN KAÇ ZAMANDIR, ÇİFIT
ÇARŞISI GİBİ GİBİYDİ.

HANGİ SESE, HANGİ İŞİĞA DAVRANACAĞINI BİLEMİYOR,
YAZIYA BIRAKILMIŞ YILKI ATI GİBİ, ÖNÜNE GELEN HER
YEŞİLLİĞE, İŞİĞA UZANIYORDU.

KARGA BOŞUNA CIYAKLAMİYOR DEDİ KENDİNE. HATTA
YABANCININ GELMESİ BİLE BOŞUNA DEĞİL SANKİ. HADİ
MEMLEKETE GELDİN, KAYIKTAN İNİP, KARAYA ÇIKTIN. O
KADAR DÜKKÂNIN İÇİNDE, NEDEN BİZİM DÜKKÂNA
GELDİN BİRADER!

RÜYANDA MI GÖRDÜN, EMRİ İLÂHİ Mİ TECELLİ ETTİ...

VELHASIL YÂHU DEYİP, AVLUDAKİ EVLÂDİYELİK DUT
AĞACININ KENARINDAKİ TULUMBAYA YÜRÜDÜ.

UZUN UZUN SU SERPTİ YÜZÜNE.

ANCA, YANIYORUM DEDİ İÇİNDEN İÇİNDEN...

DUDAKLARINI TEKRARDAN TULUMBAYA DAYADIYSA DA,
YANIKLIĞI BERTARAF OLMADI.

MİNTANINDAN BİR KAÇ DÜĞME ÇÖZDÜ. SAĞ AVUCUNU,
GÖĞSÜNE DAYADI. İMANINDA, KOCA BİR MANTIZ KÖZ
VARMİŞ GİBİ, ELİ YANDI, HEMEN ÇEKTİ ETİNDEN...
